

Amintiri din 1906

Intr'o Duminică cu soare a luni August din anul 1906, la expoziția prin care țara românească liberă arăta produsul său cultural, industrial și economic în 40 de ani de domnie a marelui Rege Carol I, au sosit în București corurile Ardelene, Bănățene și Bucoviene. Singură Basarabia nu putuse fi reprezentată căci cnutul rusesc și Siberia se aplicau tuturor celor ce manifestau năzuințe naționale. Arenele Romane unde aveau să se producă corurile nu au primit în cuprinsul lor niciodată un public mai numeros și mai emoționat, căci în sufletele tuturor Românilor și a celor ce primiau oaspeți și în ale oaspeților clocoteau sentimente și năzuințe, cari se resfrângeau în priviri, în figuri în surâsuri.

Erau la un loc frați lângă frați 'peste 20 mii de oameni, imbrăcați în cele mai pitorești costume, iar deasupra tuturor, steagurile tricolore fâlfâiau la adierea vântului.

În partea dreaptă a arenelor se simțea mai multă mișcare. În mijlocul studenților, a preoților și învățătorilor se afla un bărbat înalt, cu figura luminoasă, cu privirea ageră.

Era cel mai fericit dintre fericiți, era profesorul Nicolae Iorga — istoric mare, poet, filosof, făuritor de suflete și mai presus de toate naționalist.

Când corurile au început să cânte minunatele cântece românești întreaga sa ființă ca și a întreg poporului care-l privia ca pe un Apostol sfânt al Neamului, au tresăltat de bucurie. Când corurile au început, a urmat o scurtă tăcere religioasă și încetul cu încetul un ropot de aplauze — din ce în ce mai tare — strigăte rari, apoi puternice, sguduitoare.

„Să vorbească Nicolae Iorga, să-l auzim pe Nicolae Iorga — Nicolae Iorga“.

Era târziu, dar elanul era așa de puternic că nimeni nu-i putea rezista.

Dus mai mult pe sus Domnul Iorga ajunge pe scena plină de public, unde abia i-se găsește un locșor. Dl Iorga se înalță pare mai mult și cu glasul care trăda emoția dar și energia spuse:

„Nu vă voiu ține un discurs, ci voiu spune numai atât:

Trăiască neamul românesc tot și în curând la un loc“.

Un „ura“ formidabil izbucnește din piepturile tuturor.

Dl Iorga este luat pe umeri și dus astfel până la partea expoziției.

Sunt 25 de ani de atunci — un sfert de veac — cea ce a avut curajul dl Iorga să profetească a devenit realitate. Cei ce au trăit în epoca sufletească de atunci se bucură astăzi de soarele răsărit acum pe pământul României, mai luminos, mai călduros și să dea Dumnezeu să fie și mai plin de roade sănătoase.

Prof. Mihai Popescu.

Telegrama trimisă D-lui Prof. Nicolae Iorga :

Domnului Prim-Ministru Nicolae Iorga

București

Societățile culturale românești din Timișoara adunate la Teatrul comunal pentru a sărbători pe Domnul Prof. NICOLAE IORGA ascultând omagierea adresată imensei Domniei Sale activități pe toate țărmurile, îi urează să aibă isbânda cea mai deplină în misiunea ce i s'a încredințat, pentru binele și prosperitatea Patriei

In numele Societăților Culturale

Președintele Ligei

Sabin Evușian.

Secretar

Mihail Popescu.